

Vier woonplaatsen bij God

Inleiding

In één van zijn psalmen heeft koning David over vier plaatsen gesproken waar God woont. Het merkwaardige en wonderlijke is, dat in die woningen ook plaats is voor gelovigen, die daar dicht bij Hem mogen zijn.

"Eén ding heb ik van de Heere begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen van mijn leven mocht wonen in het huis des Heeren, om de liefelijkheid des Heeren te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel. Want Hij versteekt (verbergt) mij in Zijn hut, ten dage van het kwaad; Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent; Hij verhoogt mij op een rotssteen" (Ps. 27:4-5).

Huis, tempel, hut en tent

In deze twee verzen lezen we over een huis, een tempel, een hut en een tent. Een huis is voor een familie, een tempel voor priesters, een hut om te schuilen en het verborgene van een tent voor vertrouwelijke gesprekken. Het huis van God voor Zijn kinderen om er te wonen, een tempel van God om Zijn schoonheden te bewonderen; de hut van God om geborgen te zijn in tijden van zorg en gevaar; de tent voor verborgen omgang en gemeenschap met Hem.

Eén ding maar

David had een vurig verlangen om dicht bij zijn God te zijn. Zijn gebed was: Eén ding zal ik zoeken. Het lijkt alsof David maar weinig van God verlangde, maar "één ding" betekent in de Schrift meer dan we zouden vermoeden!

Eén ding ontbrak

Wanneer de Heere Jezus in Mark. 10:21 tot de rijke jongeling zegt: "Eén ding ontbreekt u", dan bedoelt Hij niet: "Je bent rijk, maar toch ontbreekt er een kleinigheid aan". Dat zou immers niet zo erg zijn. Pas op, want dit éne ding was het voornaamste: het was eigenlijk alles. Hij was verloren, hij had geen Heiland! Inderdaad, de jongeman had veel bezittingen; ook goede karaktertrekken; hij was godsdienstig en deed zijn best. Wat ontbrak hem? Hij was niet bekeerd. Zijn bezit was zijn afgod. Hij wilde niet kiezen voor de Heere Jezus. En dat is juist de hoofdzaak voor tijd en eeuwigheid. Wanneer iemand die dit leest moet zeggen: "Dit éne ontbreekt ook mij", dan hopen we dat u vandaag alles loslaat en zoals u bent gaat naar Hem Die de echte rijkdom geeft.

Eén ding weet ik

De blindgeboren man in Johannes 9, die door de Heere Jezus volkomen genezen was, kon dat wonder niet verklaren, maar zei tot de omstanders: "Eén ding weet ik, dat ik blind was en nu zie". Sommige mensen, die de Heere Jezus haatten, vroegen de genezen man precies uit te leggen hoe hij genezen was. Toen ze hem bleven lastig vallen, antwoordde hij: "Ik kan alles niet uitleggen, maar één ding weet ik: ik was blind en nu kan ik zien!" Het éne ding was voor deze gelukkige man de grote omkeer in zijn leven, zijn grootste vreugde. Het éne ding was het wonder van God, dat alles voor hem veranderd had.

Zo is het met ieder, die nog maar kort geleden tot geloof gekomen is. Hij weet nog niet veel van de rijkdommen van Gods Woord. Dat komt hopelijk later wat meer; maar nu kan hij zeggen: Ik weet niet veel - ik weet genoeg: ik weet dat Hij mijn zonden droeg!

Luisteren

Martha was een voorbeeld van liefde voor de Heere Jezus. Ze stelde haar huis open voor de Meester en Zijn discipelen. Ze had het ontzaggelijk druk met het bedienen van haar gasten, en daarin kunnen we veel van haar leren. Maar ze maakte een fout. Ze zag haar zus Maria zitten aan de voeten van de Heere Jezus, om naar Zijn Woord te luisteren. Dat maakte haar kribbig, zodat ze zei: "Meester, zeg toch mijn zus dat ze me helpt!" En dan komt het éne ding: "Martha, Martha, je bent bezorgd en ontrust over veel dingen, maar één ding is nodig ..."! Wat is het éne dat nodig is voor gelovigen? Volgens de grote Leraar is het tijd nemen om naar Zijn Woord te luisteren; zoals Maria rustig aan Zijn voeten zat. Dat is het éne dat nodig is; het verandert ons hele leven ten goede.

De enige

We lezen niet over anderen die tijd namen om aan de voeten van hun Goddelijke Rabbi te zitten. Hij had zo onnoemelijk veel te vertellen, maar ze hadden geen tijd. Wat een vreugde voor de Heiland, dat er één hart voor Zijn woorden open stond! Maria was het dan ook, die Hem huldigde door Zijn voeten te zalven (Johannes 12). Zij was de enige die begrepen had dat de Heere Jezus ging sterven. Dat zou een week later gebeuren. Zij zalfde Hem precies op tijd, vooruitlopend op Zijn begrafenis.

De andere gelovige vrouwen hadden Hem ook lief. Maar op de opstandingsmorgen kwamen ze allemaal te laat met hun specerijen; Hij was al opgestaan! Ze konden alles ongebruikt weer mee naar huis nemen. De enige die op tijd kwam was Maria. Het hart van de Man van smarten was zo doorwond, zo diep bewogen en ontroerd over het komende lijden. Niemand had dit begrepen en hierop een antwoord gegeven - dan alleen die éne vrouw. Ze leefde mee met de geheimen van Zijn hart. Dat was het éne nodige, het goede deel, dat Hij, nu als Overwinnaar, eeuwig in herinnering zal houden. Wat een innige voldoening moet dat voor Hem geweest zijn in die donkere dagen vóór het kruis!

Eén ding doe ik

"Eén ding doe ik", zegt Paulus in Filippi 3. Deed deze apostel dan maar zo weinig, maar één ding? Er is geen mens geweest die zo veel gearbeid heeft voor God als Paulus. Wat bedoelde hij dan? Alles wat hij deed, zijn werk, bijna dag en nacht, had maar één doel, één streven: alles in zijn leven opzij te zetten, alles ondergeschikt te maken aan dat éne, of liever aan die Ene. Het was een zich uitstrekken naar het heerlijke einddoel. Hij wilde wel alles vergeten om zich helemaal toe te wijden aan Hem, Die stond te wachten aan het eind van de wedloop. Dat éne was: leven voor Hem.

Het blijkt weer, dat Gods gedachten anders zijn dan onze gedachten. Bij Hem kan één ding beslissen over dood of leven, hel of hemel. Bij Hem kan één ding echt geluk en ware zegen betekenen.

Alles heeft zijn glans verloren ...
U alleen heb ik verkoren,
'k heb aan U genoeg, o Heer!

Een gebed

Zoiets was het ook in Psalm 27, waar de dichter schreef: "Eén ding heb ik van de Heere begeerd". Dit was voor David de hoofdzaak van zijn leven: te zijn waar God is. Nu al op aarde dicht bij Hem te wonen. Die hoofdwens was: al de dagen van zijn leven te mogen wonen in het huis des Heeren. Trouwens, in Psalm 84 hebben we ook zo'n pelgrim met een diep verlangen: "Hoe liefelijk zijn Uw woningen, o Heere dere! Mijn ziel is begerig en bezwijkt ook van verlangen naar de voorhoven des Heeren, mijn hart en mijn vlees roepen uit tot de levende God. Uw altaren, Heere der heerscharen, mijn Koning en mijn God!" (vers 2-4).

Zoeken

David voegt nog iets toe aan zijn wens en verlangen: "Dit zal ik zoeken". Er zijn namelijk gebeden die we alleen maar kunnen overgeven aan de macht en de genade van God. Soms echter kunnen we aan de verhooring van ons gebed meewerken, door ernaar te streven. In een gezin bad de vader, die een grote boerderij had, aan tafel eens voor een arme familie. Hij vroeg of God hen wilde helpen. Niet lang na de maaltijd zag hij zijn zoon sjouwen met een grote zak met graan. "Wat ben jij aan het doen?", vroeg de vader. De jongen antwoordde: "Ik ben bezig, uw gebed te verhoren!" Begrijpt u het?

Het huis

In de tijd van het Oude Testament was het huis van de Heere de woning van God op aarde. Eerst, in de woestijn, was het de tabernakel, die ook jarenlang gestaan heeft te Silo. De tabernakel was een indrukwekkend bouwwerk van houten planken, met goud overtrokken, die stonden op een fundament van zilver. Daarover heen waren kunstig geweven gordijnen als een tent uitgespreid. Er boven stond de wolkkolom, als bewijs van de tegenwoordigheid van God. "Toen bedekte de wolk de tent der samenkomst, en de heerlijkheid des Heeren vervulde de tabernakel". "Want een vuur ging uit van het aangezicht des Heeren en verteerde op het altaar het brandoffer en het vet. Toen het ganse volk dit zag, juichten zij en vielen op hun aangezichten" (Ex. 40:34; Lev.9:24).

Gods huis in onze tijd

Wat is voor ons, in onze tijd, het huis van God op aarde? Het antwoord staat duidelijk in 1 Tim. 3:15: "Het huis van God, dat is de Gemeente van de levende God". Gods huis is nu niet van hout of steen, hoe indrukwekkend zo'n gebouw ook mag zijn. Het huis van God wordt gebouwd uit "levende stenen" (1 Petr. 2:5), dat zijn de gelovigen. Ieder kind van God is zo'n levende steen, en de Heere Jezus Christus, als de Zoon van de levende God, is de Rots op Wie dat huis gebouwd is (Matth. 16:18).

Een thuis voor de Heere

Ieder mens is blij, wanneer hij een woning heeft; daar voelt men zich thuis, daar vindt men rust. Zo heeft de Heere Jezus hier beneden een huis, waar Hij graag wil wonen, temidden van de Zijnen. Waarom is dit huis voor Hem zo waardevol? Hij woont toch in de hemel? Zeker, maar Hij wil ook zo graag wonen in het midden van hen die rondom Hem samenkomen. Hij heeft een sterk verlangen naar hen, die Hem zo waardevol zijn, omdat Hij zo'n hoge prijs voor hen betaald heeft. Die prijs was Zijn leven, Zijn lijden, Zijn kostbaar bloed. In elke samenkomst van Zijn verlostten ziet Hij een voorsmaak van de eeuwige vreugde, wanneer alle duurgekochten voor altijd rondom Hem zullen zijn.

Hij wijst ons die plaats

Maar Gods Woord verandert niet. Daarin wijst Hij ons op aarde een plaats aan. Want ook nu woont Hij nog in het midden van de Zijnen, ook al zouden het er maar twee of drie zijn (Matth. 18:20). En dit geldt dan niet alleen voor het avondmaal, maar ook voor de andere samenkomsten. Kent u die plaats al, waar de Heere Jezus het Middelpunt is voor de Zijnen, waar Hij verheerlijkt wordt? Maar waar Hij ook de leiding heeft door de Heilige Geest.

Alle dagen

"Dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het Huis des Heeren". Maar we hebben toch niet elke dag samenkomst? Nee, maar Gods huis is er wél elke dag. Wanneer een samenkomst is afgelopen en we ons dagelijks werk doen, blijft Gods huis toch bestaan, ook al zijn de christenen niet zichtbaar bijeen. Dan kunnen we toch elke dag persoonlijk bij Hem wonen, ons bij Hem thuis voelen. En de Heere Jezus wil zo graag elke dag het Middelpunt zijn van ons hart en leven. Want wanneer Hij in onze harten leeft, dan is dat de grootste zegen van ons leven, maar dan is er ook geen enkel probleem waar Hij wil dat we samenkomen. Dan is het duidelijk dat Hij ons daar hebben wil, waar Hij, evenals in de andere dagen, ons Middelpunt is.

Hem altijd zoeken

Wij staan nu achter het kruis. Aan ons is zo onnoemelijk veel meer geopenbaard over het geslachte Lam en Zijn opstandingsheerlijkheid dan de gelovigen uit de tijd van het Oude Testament ooit geweten hebben. Laten wij veel met Hem bezig zijn, Hem zoeken al de dagen van ons leven! Zouden wij, zou u, dat ook willen, net zoals David: om één ding te hebben, ja één Persoon? En om nu al bij Hem te wonen?

Zijn tempel

"Om de liefelijkheid des Heeren te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel". Het huis van God, de tabernakel, kon uit elkaar genomen, vervoerd en elders opgebouwd worden. Dit is talloze malen gebeurd tijdens de omzwervingen van Israël door de woestijn Sinai. Ze is daardoor een beeld, een type, van Gods huis nu, terwijl de gelovigen nog onderweg zijn door de aardse woestijn. Een huis is om er te wonen en het ordelijk in te richten naar de wens van de bewoners. Een tempel is groter, verhevener en spreekt meer van schoonheid en bewondering. Dat blijkt duidelijk uit de beschrijving van de tempel die Salomo voor God gebouwd heeft (1 Koningen 6-8). De tempel was stabiel, blijvend. Het had een fundament van rotsblokken van elk 3 à 4 meter. Deze tempel gaf een beeld van de heerlijkheid van God, zoals die te zien zal zijn tijdens het komende Vrederijk.

Welke God woont in de tempel?

Hoewel Salomo deze prachtige tempel voor God mocht bouwen, begreep hij goed dat de eeuwige God zo oneindig groot is, dat de hemel der hemelen Hem niet kan bevatten, dus hoeveel te minder deze tempel, al was hij ook majestueus en uniek. Het ging de psalmdichter er dan ook om, in al de pracht van het Godshuis de liefelijkheid te leren kennen van Hem Die daar woonde en om uit te vorsen, te onderzoeken welk een God Hij was. Deze tempel was gebouwd met "volmaakte stenen", bedekt met gewelven, rijen van cederen en voorzien van wenteltrappen. De wanden waren gesneden met knoppen en bloemen (1 Kon. 6:18), alles overtrokken met zuiver goud. Ook de bodem was van goud. Het heilige der heiligen was niet 10 el zoals bij de tabemakel, maar 20 el breed, lang en hoog. Hier stond de ark van het verbond, de troon van de driemaal heilige God.

Gouden altaar en kandelaars

En om nog iets te noemen: het gouden altaar en de tien gouden kandelaars. Het sprak alles over de liefelijkheid van de eeuwig Getrouwe. Hetzelfde woord vinden we in Ps. 90:17: "De liefelijkheid van de Heere onze God zij over ons" . Zo ook Ps. 133: 1 : "Ziet, hoe goed en liefelijk is het, dat broeders ook samenwonen". Evenals de bruid spreekt: "Hoe schoon zijt gij en hoe liefelijk zijt gij..." (Hoogl. 7:6).

Onderzoeken ook wij?

Hebben wij ook enige ervaring in het aanschouwen van Zijn liefelijkheid, en het onderzoeken in Zijn tempel? Ongetwijfeld hebben velen die dit lezen, ervan genoten. Ze weten dan, net zoals David, dat er niets mooiers denkbaar is. Wanneer wij Gods Woord onderzoeken, mogen wij de Heere Jezus Christus meer leren kennen en proberen in te dringen in Zijn heerlijkheid, en ervan genieten. Dit kunnen wij persoonlijk, in de binnenkamer, doen, en het is niet onmogelijk dat wij er tot aanbidding en bewondering gebracht worden.

In ieder geval zal het zo zijn in de eredienst van de gelovigen, wanneer wij als Gemeente samenzijn aan Zijn tafel. Zoeken wij ook daarin onze hoogste blijdschap? Het zal ook voor Hem een vreugde zijn.

Zijn hut

"Want Hij versteekt mij in Zijn hut, ten dage van het kwaad". De derde woonplaats brengt ons niet tot de hoogste hoogten, als voorsmaak van de hemel. Het is een heel andere ervaring, maar toch o zo waardevol. Als God ons versteekt, of verbergt "in Zijn huis ten dage van het kwaad" zijn wij midden in de zorg en noden van het dagelijks leven. Een Christen kan moeilijke tijden doormaken. Een kwade dag, donkere wolken. Dingen die ons onrustig of zelfs angstig maken. Ziekte of pijn, teleurstellingen, tegenslag. Iedere gelovige heeft dat soms; de één meer, de ander minder. Misschien een overspannen-zijn, een depressie. Of een plotseling ongeluk. Dingen waarmee wij helemaal niet gerekend hadden.

Moeilijke omstandigheden

Dan komt het erge: geen uitzicht, de gebeden worden niet verhoord, de Heere is schijnbaar doof. Nóg erger: wij kunnen niet meer bidden. Misschien werd iemand weggenomen die ons zo onuitsprekelijk lief was. God heeft ons dikwijls doorgehouden, dat is waar. Maar zo verschrikkelijk als nu, dat hebben wij nog nooit meegemaakt... waar blijft Hij met Zijn hulp? Waar moet dat heen? Wij tasten volkomen in het donker. Hoe moet dat morgen? Om nog maar niet verder te denken. Hier kan geen mens ons verdriet peilen. Alles schijnt hopeloos. Dan is het voor ons de dag van het kwaad. Wat een uitkomst, dat onze God en liefdevolle Vader dan een hut heeft! Hij heeft een plaats waar wij veilig kunnen zijn. Daar zijn wij geborgen. Daar waar Hij ook is, dbij Hem, wordt alles anders. Zo maar ineens.

De schuilhut in de bergen

Een jonge broeder, een vriend uit Zwitserland, vertelde mij eens van zijn bergtochten. Hij ging, als hij enkele dagen vrij was of vakantie had, met enkele vrienden de Alpen beklimmen. Moeilijke bergtochten werden uitgezet. Proviand en gereedschap namen ze mee. Het was fantastisch mooi - maar gevaarlijk. Hoe hoger de gletschers, des te meer gevaar. Dan kon men ineens overvallen worden door regen of onweer, of nog erger, door een dichte

sneeuwstorm of door mist. Wanneer men dan vermoeid was, het werd ijskoud, langzaamaan was het pikdonker geworden, en men dreigde te verdwallen - wat dan? Ja, zei hij, dan is het iets geweldigs wanneer je ontdekt dat in de buurt waar je bent een berghut is.

Het is maar een schuilhut, maar je kunt er ingaan, je bent beschermd tegen sneeuw, wind en kou. Je kunt rusten, het noodweer kan je niets doen - je bent veilig en geborgen.

Gods schuilhut

Zo'n hut heeft God ook, maar dan veel beter. Als het ongeluk er is, de dag van het kwaad, dan zegt Hij: Kom maar hier, in de schuilhut, bij Mij. Hij woont daar Zelf ook. Hij weet alles, beter dan de beste broeder of zuster. Hij heeft ons oneindig lief, even lief als toen Hij voor ons in de dood ging. Hij zegt: "Als één die zijn moeder troost, zo zal Ik u troosten" (Jes. 66:13). "Doch Sion zegt: De Heere heeft mij verlaten, en de Heere heeft mij vergeten. Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermt over de zoon van haar buik? Al zou deze vergeten, toch zal Ik u niet vergeten. Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd" (Jes. 49: 14-16).

Vertrouwen

De Heere Jezus bidt voor ons. Iedere minuut en seconde denkt Hij aan ons. Hij zal ons niet verlaten. Hij brengt ons er doorheen! Hoe? Dat weten we niet, maar wij mogen Hem vertrouwen. Wat moet het voor Hem een voldoening, een vreugde zijn, wanneer wij in het donker op Hem vertrouwen!

Inderdaad: Gods huis heeft heerlijke voorrechten en zegeningen. Zijn tempel is vol schoonheid en pracht, en voert ons tot de hoogte van lof en dank; maakt dat wij als priesters Hem offers brengen. En Zijn hut? Nooit zullen wij de liefde van onze God en Vader vergeten, die Hij ons deed ervaren in de stormen van ons leven.

Toen het scheepje bijna verging, riep de Heere Jezus tot de Zijnen: "vreest niet, want Ik ben het, hebt goede moed!" De hut is de ervaring van Zijn trouw. In zo'n donkere tunnel, in de schaduw van de dood mogen wij tot Hem zeggen: "Ik zal geen kwaad vrezen, want U bent bij mij!"

Zijn tent

"Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent"

Dit is Gods vierde woonplaats die in onze psalm wordt vermeld. Een tent is minder waard dan een huis, en zeker dan een tempel, en is zwakker dan een hut. En toch kan zich daar iets afspelen dat hoger en verhevener is dan men zich kan indenken. Het gaat hier niet achteruit, maar vooruit en omhoog. De tent van een herdersvorst in het oosten had verschillende afdelingen. En één vertrek was er waar alleen vertrouwde vrienden mochten komen. Dat was het verborgene van zijn tent. Daar werden geheime besprekingen gehouden, waar anderen niet van wisten.

Vertrouwelijke omgang met God

In de hut is men geborgen, beschermd tegen alle kwaad. Maar in de tent is men verborgen; en ongezien voor anderen, heeft men intieme omgang met de gastheer. Zou de Heere God ook zo'n tent hebben? Zou het mogelijk zijn, dat de oneindig grote God mensen zoekt met wie Hij een onderhoud kan hebben? Is er een familiegeheim voor Gods kinderen? Psalm 25

geeft het antwoord: "De verborgenheid (of de vertrouwelijke omgang) van de Heere is voor degenen die Hem vrezen". Of berijmd:

Gods verborgen omgang vinden zielen waar Zijn vrees in woont.

't Heilgeheim wordt aan Gods kind'ren naar Zijn vreeverbond getoond.

God sprak met Abraham

Abraham, in Genesis 18, heeft daarvan iets ervaren. God was van plan Sodom en Gomorra te verderven, maar Hij wilde er vooraf over spreken met Abraham, Zijn vriend. "Zou Ik voor Abraham verbergen wat Ik doe?" Zo lag Johannes aan in de schoot van de Heere Jezus (Joh. 13.23), aan Zijn borst, bij Zijn hart. Daar kon hij vernemen, wat het hart van de Heiland toen zo diep ontroerde.

Wegdoen wat gemeenschap met God verhindert

Zouden wij, zou u of jij, op Gods uitnodiging verborgen willen worden in het verborgene van Zijn tent? Zou dat geheime samenzijn met God ook voor ons mogelijk zijn? Als wij alles wegdoen wat er is tussen ons hart en Hem, alles verwijderen wat een verhindering is voor verborgen gemeenschap met Hem dan kunnen wij beleven wat David en veel anderen ervaren mochten. Laten wij daar tijd voor nemen in de binnenkamer.

Onze God is verblijd, als...

Op m'n veertiende jaar had mijn vader een zaak waar ik 's zaterdags mocht helpen. Eens, terwijl de klanten in de winkel rondliepen, nam vader me mee naar zijn kantoortje en zei: Kijk, nu zal ik je mijn hoofdboekhouding eens laten zien. Vorig jaar heb ik zo en zoveel omzet gehad, zoveel ging er af voor inkoop en onkosten, dus het getal dat je hier ziet staan is de nettowinst. Dat mag jij weten, omdat je mijn oudste zoon bent. Zoiets voel je dan als een voorrecht. Later begrijp je, dat er ook veel in het hart van die vader omgegaan moet zijn, dat er een eigen kind, een zoon was, die hem kon begrijpen, die mee kon leven met zijn succes, en aan wie hij zijn geheimen kon toevertrouwen. Zo is ook onze God verblijd, als wij ons thuis voelen in het verborgene van Zijn gemeenschap; wanneer wij ons verdiepen in dat wat Zijn grootste belangstelling heeft. En dat is het werk en de heerlijkheden van Zijn geliefde Zoon. Vindt u die tent niet geweldig? Is dat alleen voor een paar bijzondere gelovigen weggelegd? Nee, want ook Maria had dat aan Zijn voeten. Het is voor *ieder* van Gods kinderen, die dit wenst.

Verbergen

"Het is Gods eer, een zaak te verbergen" (Spr. 25:4). Zo is het leven van de gelovigen met Christus verborgen in God (Kol 3:3). Dat spreekt van innige relatie die wij hebben en ook mogen beleven met onze geliefde Heere. Wij mensen lopen liever te koop met wat wij weten. Maar God is zo rijk en groot, dat Hij kan verbergen. Dat is zelfs Zijn eer. Wat zijn er in de Bijbel toch, nu nog steeds, veel verborgen heerlijkheden!

Verborgenheden geopenbaard

Vanaf alle eeuwigheid was de Zoon verborgen in de schoot van de Vader. Ook in de periode van het Oude Testament was de Zoon verborgen, soms achter de Engel des Heeren. Ook toen de Zoon in de kribbe lag, was Zijn heerlijkheid bedekt; en zelfs in Zijn wandel op aarde, tenminste voor de grote massa van mensen. Het meest was Zijn goddelijke liefde en schoonheid verborgen op het kruis, versluierd in het werk van de verzoening. Zelfs nu nog,

aan Gods rechterhand, is Hij verborgen voor de wereld: men kent Hem niet. God heeft geheimen die de wereld niet kent. Wij echter mogen ze weten. God heeft ons geopenbaard al wat in Zijn hart woont (1 Kor. 2:8,9).

De Rots

Boven de vier woonplaatsen die wij overdachten, ligt nog de Rots. "Hij verhoogt mij op een rotssteen' (vers 5c).

Hier mogen wij denken aan de komst van de Heere Jezus, Die wij elke dag mogen verwachten. Dan zal Hij ons omhoog voeren, ons tot Zich trekken, tot Hemzelf, de eeuwige Rots. Daar zullen we Hem zien en voor altijd bij Hem zijn. "Wie de Heere verwachten, zullen opvaren met vleugelen, als de arenden" (Jes. 40:31). Dan zijn wij voorgoed Thuis.

*Dan zult U haar 't geheim
van Uwe liefde ontvouwen,
die eeuwig haar verblijdt
in 't hemels heiligdom.
Zo zal zij met Uw pracht
het Vaderhuis vervullen,
de wensen van t'lw hart
zijn dan geheel vervuld.*

Uit: Geestelijke Lieder

J. Rouw